

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 266

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 aprilie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 63 din 11 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.....	2-4	163. — Decizie privind numirea domnului Alexandru-Vasile Oprean în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii	14
Decizia nr. 84 din 18 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	4-6	164. — Decizie pentru eliberarea domnului Demirel Spiridon din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.....	14
Decizia nr. 86 din 18 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.....	6-9	165. — Decizie pentru numirea domnului Szép Róbert în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.....	15
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		166. — Decizie pentru numirea domnului Marius-Cătălin Gogescu în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice	15
16. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	10	★	
267. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, aflată sub autoritatea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice.....	11-13	Lista asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care primesc subvenții de la bugetul local al Consiliului Local al Municipiului Cluj-Napoca pentru anul 2014, în baza prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 63

din 11 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 7.792/233/2008 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 487D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 532D/2013 și nr. 795D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, ridicată de același autor în Dosarul nr. 21.731/233/2012 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și, respectiv, în Dosarul nr. 7.100/121/2012 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 532D/2013 și nr. 795D/2013 la Dosarul nr. 487D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că jurisprudența în materie a Curții Constituționale își menține valabilitatea, în cauza de față nefiind invocate elemente de noutate care să justifice reconsiderarea acesteia. Invocă, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 852 din 18 octombrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 martie 2010 (înregistrată la Curtea Constituțională la data de 19 iulie 2013), 16 august 2013 și 20 noiembrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 7.792/233/2008, nr. 21.731/233/2012 și, respectiv, nr. 7.100/121/2012, **Judecătoria Galați — Secția civilă și Tribunalul Galați — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de**

urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Marin Frunză într-o cauză având ca obiect „obligația de a face”, în cadrul căreia acesta a formulat cerere de acordare a ajutorului public judiciar, respectiv cu ocazia soluționării unor cereri de reexaminare a încheierilor prin care au fost respinse cererile acestuia de ajutor public judiciar sub forma scutirii de plata taxei judiciare de timbru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt neconstituționale, întrucât impun „condiții și criterii exagerate, numeroase, dar și limitative, arbitrare și sofisticate” pentru obținerea de ajutor public judiciar. Arată că actul normativ criticat limitează cuantumul ajutorului public judiciar de care justițiabilul poate beneficia anual și impun acestuia să precizeze cuantumul de care a beneficiat în cursul unui an, deși asemenea date sunt cunoscute doar de instanța de judecată, de baroul de avocați și de Ministerul Justiției. De asemenea, critică faptul că soluționarea cererii de ajutor public judiciar nu se face în mod public, ci prin încheiere pronunțată în camera de consiliu, fără citarea părților, care poate fi atacată doar formal, printr-o cerere de reexaminare soluționată de aceeași instanță de judecată, încălcându-se astfel dreptul la apărare. Susține, totodată, că actul normativ criticat contravine dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, principiului statului de drept, dreptului la o judecată dreaptă și nepărtinitoare, principiului universalității, principiului egalității, dispozițiilor privind interzicerea discriminării, dreptului de acces liber la justiție, dreptului la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptului la două grade de jurisdicție și dreptului la control judiciar ierarhic superior.

Judecătoria Galați — Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că acestea cuprind elementele necesare identificării situațiilor în care se poate acorda ajutorul public judiciar, reglementând criteriile în funcție de care acesta se acordă. Arată că, ținând cont de acestea, instanța de judecată căreia i-a fost înaintată o astfel de cerere urmează să aprecieze și să o încuviințeze sau nu, interpretând și aplicând dispozițiile de lege la situația concretă a solicitantului, care poate formula cerere de reexaminare împotriva încheierii prin care i-a fost respinsă cererea.

Tribunalul Galați — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării acestuia, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului public judiciar în formele prevăzute la art. 6 din ordonanță, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie, fără a se îngradi în acest mod accesul efectiv la justiție. Dimpotrivă, este garantat, în fapt, dreptul la apărare, dar cu respectarea condițiilor care să dovedească starea materială precară a solicitantului ajutorului public judiciar. Mai arată că cererea de acordare a ajutorului public judiciar are un caracter necontencios, astfel că instanța se pronunță în camera de consiliu, pe baza administrării dovezilor depuse în susținerea

cererii, fără necesitatea unor dezbateri. La analizarea acestui tip de cerere se au în vedere doar condițiile formale impuse de ordonanța de urgență criticată, fără a se lua în considerare fondul cauzei în cadrul căreia s-a formulat cererea de ajutor public judiciar, astfel încât soluționarea cauzei cu citarea părților în ședința publică nu se impune pentru respectarea dreptului la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 reprezintă transpunerea în planul legislației interne a Directivei Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE privind îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, prin stabilirea de reguli minimale comune referitoare la asistența judiciară acordată în cadrul acestor categorii de cauze. Legiuitorul a reglementat ajutorul public judiciar ca formă de asistență acordată de stat, în condițiile legii, oricărei persoane fizice, în situația în care aceasta nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale. Prin această reglementare se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție, prin stabilirea unor minime și rezonabile condiții. Se mai arată că judecarea cererii privind acordarea ajutorului public judiciar nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Faptul că judecarea cererii de reexaminare se face de către magistrații aceleiași instanțe nu este de natură să aducă atingere dreptului la un tribunal imparțial și dreptului la apărare, iar soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise transmise la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 — „Statul român”, art. 11 — „Dreptul internațional și dreptul intern”, art. 15 — „Universalitatea”, art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 20 — „Tratatul internațional privind drepturile omului”, art. 21 — „Accesul liber la justiție”, art. 24 — „Dreptul la apărare”, art. 53 —

„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, art. 124 — „Înfăptuirea justiției”, art. 126 — „Instanțele judecătorești” și art. 148 — „Integrarea în Uniunea Europeană”.

De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate invocă și dispozițiile cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale la art. 1 — „Obligația de a respecta drepturile omului”, art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil”, art. 13 — „Dreptul la un recurs efectiv”, art. 14 — „Interzicerea discriminării” și art. 17 — „Interzicerea abuzului de drept”, precum și dispozițiile Declarației Universale a Drepturilor Omului (art. 1—30).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 a mai format, în repetate rânduri, obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare, formulate de același autor. Cea mai recentă este Decizia nr. 852 din 18 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 14 decembrie 2012, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată în alte cauze de același autor, cu motivări similare.

Cu acel prilej, Curtea a reiterat cele statuate în jurisprudența sa anterioară, de exemplu, prin Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, în sensul că, prin reglementarea cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces liber la justiție, fiind stabilite anumite limite și condiții, minimale și rezonabile, determinate de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului public judiciar, de realizarea unei distribuiri echitabile a acestuia în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență, precum și de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar avea nevoie de susținere din partea statului și ar solicita un astfel de ajutor.

De asemenea, prin Decizia nr. 385 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011, Curtea a constatat că, potrivit art. 15 din actul normativ criticat, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii, iar cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de către un alt complet. Curtea a mai reținut că judecarea cererii privind acordarea ajutorului public judiciar nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, astfel încât sunt justificate, din considerente de celeritate, judecarea în camera de consiliu, fără citarea părților, și inexistența căii de atac a recursului la o instanță superioară. Totodată, pentru soluționarea cererii nu este necesară administrarea tuturor mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură civilă, deoarece judecarea se face pe baza unor criterii obiective ce pot fi dovedite prin înscrisuri. Faptul că judecarea cererii de reexaminare se face de către magistrații aceleiași instanțe nu este de natură să aducă atingere dreptului la un tribunal imparțial și dreptului la apărare. Prezumția de imparțialitate și independență a judecătorilor nu poate fi înlăturată prin faptul că aceștia lucrează la aceeași instanță ca și colegii lor care au soluționat fondul cauzei. Pe de altă parte, soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale.

În plus, prin Decizia nr. 1.077 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 4 februarie 2013, Curtea a constatat că furnizarea datelor și a documentelor prevăzute la art. 14 alin. (1) teza a doua din actul

normativ criticat a fost impusă în scopul asigurării accesului unei sfere cât mai largi de persoane la ajutorul public judiciar și a unei transparențe ridicate în acordarea acestui ajutor, precum și pentru o bună administrare a fondurilor ce au această destinație.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Frunză în dosarele nr. 7.792/233/2008 și nr. 7.100/121/2012 ale Judecătoria Galați — Secția civilă și în Dosarul nr. 21.731/233/2012 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Galați — Secția civilă și Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 84 din 18 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Curții Constituționale. Arată că prevederile de lege criticate au fost abrogate potrivit art. 190 lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și că, în prezent, soluția legislativă în vigoare cuprinsă la art. 104 alin. (2) din Legea nr. 254/2013 stabilește suspendarea executării sancțiunilor disciplinare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 1.590 din 18 iulie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.695/193/2013, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Silvișor-Gică Ursan într-o cauză având ca obiect judecarea contestației împotriva încheierii judecătoriaului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, formulată în temeiul art. 25 din Legea nr. 275/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece sancțiunea disciplinară a fost pusă în executare înainte de a se adresa instanței de judecată, încălcând, totodată, dreptul la apărare.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Silvișor-Gică Ursan în Dosarul nr. 6.695/193/2013 al Judecătoria Botoșani și care formează obiectul Dosarului nr. 592D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsește autorul excepției față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a

Judecătoria Botoșani, invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale, în materie, opinează că nu sunt încălcate drepturi constituționale, având în vedere că prevederile legale contestate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare, și reglementează cu privire la regimul de executare a pedepsei privative de libertate și la plângerea împotriva comisiei de disciplină. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit deja existența vinovăției în materie penală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care face referire la jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 173 din 28 martie 2013, nr. 214 din 9 mai 2013 și nr. 247 din 21 mai 2013. Apreciază că prevederile legale criticate asigură posibilitatea părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor sale legitime. Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 74 alin. (7) cu denumirea marginală „*Plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină*”, din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul conținut: „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f.*”

Curtea observă că, la 1 februarie 2014 — data intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare a fost abrogată, potrivit art. 190 lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu completările ulterioare.

Totodată, Curtea observă că soluția legislativă criticată nu a fost preluată în noua reglementare. Astfel, art. 104 alin. (2) din

Legea nr. 254/2013 stabilește că plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, suspendă executarea sancțiunilor disciplinare.

În aceste condiții, Curtea reține că, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Având în vedere că, în cauza dedusă judecării, și-au produs efectele prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 privind libertatea individuală și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care instanța de contencios constituțional a constatat că acestea nu contravin dispozițiilor Legii fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 463 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Decizia nr. 173 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 11 aprilie 2012, și Decizia nr. 173 din 28 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 6 iunie 2013).

Curtea a reținut că prevederile de lege criticate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare, și reglementează cu privire la plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate de autorul excepției excedează procedurii penale speciale, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinuitului ori cu cea a inculpatului.

Curtea a constatat că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală, caracterizate prin efectul suspensiv, au un alt regim juridic. De aceea, legiuitorul, în considerarea acestor diferențe, poate reglementa o procedură specială referitoare la executarea pedepselor, care nu mai poate pune în discuție principiul referitor la prezumția de nevinovăție.

De asemenea, Curtea a reținut că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție. În acest sens a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Decizia din 23 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pilla contra Italiei*, când a decis că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse.

În plus, niciuna dintre prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat în tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Distinct de acestea, Curtea reține că reglementarea efectului suspensiv sau nu al plângerii împotriva hotărârii comisiei de disciplină în materia executării pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Silvișor-Gică Ursan în Dosarul nr. 6.695/193/2013 al Judecătoriei Botoșani și constată că prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Botoșani și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 18 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Marcu în Dosarul nr. 537/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 634D/2013.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihaela Jugaru, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a transmis note scrise prin care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 906 din 1 noiembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.811 din 4 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 537/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Marcu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate au menirea de a crea un „venin neconstituțional”, care generează dispute și tensiuni generatoare de conflicte.

Se încalcă exigențele constituționale ale art. 116, deoarece, în cazul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS), se păstrează, în continuare, atât caracterul de organ de specialitate, autoritate administrativă autonomă, cât și cea de organ cvasijudecătorească, fiind astfel plasat în afara Constituției.

Scopul acestor reglementări trebuie tratat științific și istoric, iar actele de încălcare a libertății unor persoane să fie tratate prin prisma reglementărilor aplicabile acelor timpuri, ținând cont de legislația și obiectivele sociale. Activitățile din trecut s-au desfășurat conform sistemului constituțional de la acea dată, atribuțiile de serviciu au rezultat din lege, iar ordinele militare primite conform regulamentelor în vigoare au fost îndeplinite pentru aplicarea legii și nu în nume personal.

De asemenea, utilizarea unor termeni, precum „*poliție politică*”, ca de altfel întregul conținut al definițiilor și textelor din aceste reglementări incită la sancțiuni colective și, prin urmare, sunt neconstituționale.

Etichetarea unei persoane cu apelativul terorist împotriva cetățenilor țării, afișarea pe internet a unor înscrisuri unilaterale afectează grav valorile apărute de Legea fundamentală, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Declarația Universală a Drepturilor Omului. Faptul de a publica în mass-media și pe internet numele unor militari confirmă că măsura are caracter represiv, afectează viața de familie și demnitatea umană, fără ca persoana să se poată apăra în vreun fel.

Pe de altă parte, cuprinderea în sfera persoanelor vizate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a tuturor categoriilor profesionale sau a persoanelor ce ocupă anumite funcții determină izolarea acestora, îndepărtarea din profesii și funcții.

Se mențin atribuții ale CNSAS în ceea ce privește funcția de anchetă și de apreciere juridică cu aplicarea de măsuri colective și necenzurate de instanța judecătorească. Este încălcat principiul prezumției de nevinovăție și se instituie răspunderea morală și juridică colectivă, iar fapte sau acte de apărare ale statului sunt catalogate ca fiind defăimătoare.

Încadrarea situațiilor juridice conform reglementării contestate înseamnă încălcarea principiului neretroactivității legii, iar faptul că o parte din cetățenii României și, mai ales, militarii din fostele sau actualele servicii de informații sunt condamnați prin apelativul de „*terorist împotriva cetățenilor țării*” contravine dispozițiilor constituționale și internaționale privind egalitatea în drepturi.

Pe de altă parte, textele invocate ca fiind neconstituționale reprezintă o tortură psihică la adresa oricărui militar, echivalentă cu un tratament inuman și degradant, contrar art. 22 din Constituție.

În același timp, autorul susține încălcarea art. 26 alin. (2) din Constituție, deoarece apărarea ordinii publice sau a bunelor moravuri reprezintă funcții ale statului, care se exercită prin organe, structuri, instituții și persoane, folosind mijloace și metode specifice, ce nu pot fi considerate acte de terorism împotriva cetățenilor țării.

Reglementările invocate sunt excesive, încalcă dreptul la opinii, spiritul de toleranță și de respect reciproc și, în același timp, incită la defăimarea țării, la ura națională, discriminare și violență publică, contrare bunelor moravuri.

Activitățile militare de apărare și cele privind asigurarea securității naționale conduc la anumite restrângeri ale unor drepturi sau libertăți, fără a putea fi considerate însă contrare art. 53 din Constituție.

În plus, domeniul de reglementare contestat ca fiind neconstituțional nu este prevăzut de art. 73 din Constituție.

Totodată, sunt restrânse subiectiv drepturi fundamentale ale unei categorii de persoane, și anume militarii care au activat în

servicii de informații, siguranță, protecție sau securitate a statului. În aceste condiții, nu există o justificare rezonabilă pentru reglementările criticate, care, indirect, influențează negativ accesul la muncă, la diverse funcții publice sau profesii. De asemenea, sunt încălcate în mod subiectiv și nejustificat drepturi politice și civile pentru militarii forțelor armate ale României care au activat înainte de 1990: dreptul de a fi ales sau numit în funcție, în condiții de egalitate, precum și protecția împotriva discriminării pentru opiniile exprimate, inclusiv cele politice. În plus, textele de lege criticate nu sunt explicite, precise și necesare în această formă într-un stat de drept, democratic.

Prevederile de lege criticate cuprind reglementări încărcate de subiectivism, generice, prin care este exclusă prezumția de nevinovăție a militarilor, se creează discriminări cu privire la dreptul la muncă și se încalcă dreptul la apărare. Se instituie o adevărată sancțiune colectivă de calomniere și stigmatizare, aspect care generează o culpabilizare generală și globală, fără a fi luat în considerare dreptul statului de a lua măsuri necesare și de protecție utile securității naționale și apărării drepturilor colective. Simpla apartenență la o structură militară a unei persoane constituie, în concepția legislativă criticată, o prezumție absolută de vinovăție colectivă, indiferent de modul cum s-a acționat în serviciul ori funcția deținută.

În fine, susține că, în raport de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nici conținutul, nici contextul istoric și nici experiența României nu justifică necesitatea unei ingerințe de genul celor promovate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și în Legea nr. 293/2008.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scopul prevederilor de lege criticate nu este acela de a fi angajată răspunderea juridică, ci de a face cunoscută activitatea abuzivă a Securității, ca instituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 1, 7, 8 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Prevederile art. 1 din ordonanța de urgență criticată reglementează dreptul de acces la propriul dosar întocmit de Securitate, precum și la alte documente și informații care privesc propria persoană, art. 7 se referă la nota de constatare întocmită cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării, art. 8 cuprinde posibilitatea Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a aproba sau infirma nota de constatare, ulterior luării în discuție a acesteia, iar art. 11 stabilește reguli procedurale referitoare la acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia introduse la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, democratic și social, și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1)—(3) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (3) și (4) privind accesul liber la justiție și jurisdicțiile speciale administrative, art. 22 alin. (2) privind interzicerea torturii și a oricărei pedepse sau tratament inuman ori degradant, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 alin. (2) privind dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, art. 29 alin. (1) și (2) privind libertatea gândirii și a opiniilor, libertatea credințelor religioase, precum și a conștiinței, art. 30 alin. (6) și (7) privind limitele libertății de exprimare, art. 31 alin. (3) privind obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 73 alin. (3) privind domeniile de reglementare prin lege organică, art. 116 privind structura administrației publice centrale de specialitate, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 5 alin. (1) lit. c) privind unul din cazurile în care este permisă, potrivit căilor legale, lipsirea de libertate, art. 7 paragraful (2) — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 paragraful (2) privind limitele dreptului la respectarea vieții private și de familie, art. 9 paragraful (2) privind restrângerea libertății de gândire, de conștiință și de religie, art. 10 paragraful (2) privind limitele libertății de exprimare, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 15 — *Derogarea în caz de stare de urgență*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Sunt invocate și dispozițiile art. 2 alin. 1 privind interzicerea discriminării, ale art. 3 privind dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei, ale art. 5 privind interzicerea torturii, pedepselor sau tratamentelor crude, inumane sau degradante, ale art. 7 privind egalitatea în fața legii, ale art. 19—21 privind dreptul la libertatea opiniilor și exprimării, dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică și dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale și dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa, dispoziții cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului.

De asemenea, autorul susține și nerespectarea unor dispoziții din alte acte juridice internaționale, precum: art. 2 și 4 din Convenția nr. 111/1958 a Organizației Internaționale a Muncii privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei și ale art. 1 și 2 din Convenția nr. 122/1964 a Organizației Internaționale a Muncii privind politica de ocupare a forței de muncă, art. E din partea a IV-a a Cartei sociale europene, revizuită, Tratatul de la Amsterdam de modificare a

Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatelor de instituire a Comunităților Europene și a altor acte conexe și Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene.

În susținerea neconstituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 se face referire și la Decizia Curții Constituționale nr. 820 din 7 iunie 2010 și la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Partidul Comuniștilor (Nepeckeriști) și Ungureanu împotriva României*, 2005.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.085 din 18 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2013, Decizia nr. 962 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2013).

Astfel, Curtea a reținut, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Totodată, Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul articol 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

Curtea a mai reținut că stabilirea elementelor care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale, fără a angaja răspunderea juridică (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010, și Decizia nr. 127 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 9 martie 2010).

Totodată, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, a cărei existență se întemeiază pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea

fundamentală. Această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată.

Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009).

În cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

De asemenea, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești (a se vedea Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

În ceea ce privește susținerea privind încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Marcu în Dosarul nr. 537/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011

Ținând seama de necesitatea sprijinirii educației, a creșterii calității sistemului de învățământ și a asigurării derulării în condiții normale a procesului de învățământ,

luând în considerare Decizia Curții Constituționale nr. 106/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 3 aprilie 2014,

întrucât în vederea asigurării funcționării în condiții optime a sistemului național de învățământ se impune, de urgență, punerea în acord a dispozițiilor art. 253 alin. (1) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, cu prevederile Constituției,

având în vedere că orice amânare de modificare a prevederilor art. 253 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau neaplicarea acestora în prezent conduce la afectarea etapelor mobilității personalului didactic din învățământul preuniversitar pentru anul școlar 2014—2015 și la neîncadrarea în termenele prevăzute de lege pentru organizarea și desfășurarea acestora până la începutul anului școlar, respectiv 1 septembrie 2014,

știind că lipsa acestor reglementări are consecințe negative asupra sistemului național de învățământ preuniversitar, în sensul că nu se asigură stabilitatea personalului didactic calificat, fiind încălcat principiul continuității activității didactice de predare la aceleași clase de elevi, aspect ce afectează calitatea activității desfășurate în unitățile de învățământ preuniversitar de stat,

ținând cont de prevederile art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată,

luând în considerare și necesitatea definirii termenului de „viabilitate”, având în vedere că această noțiune nu este reglementată,

având în vedere că învățământul constituie prioritate națională,

deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 253 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 253. — (1) Cadrele didactice calificate, care au obținut nota/media de cel puțin 7 la un concurs național unic de titularizare în învățământul preuniversitar în ultimii 6 ani și care sunt angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, pot fi repartizate, în ședință publică organizată de inspectoratul școlar, pe perioadă nedeterminată în unitățile de învățământ în care sunt angajate, dacă postul didactic/catedra este vacant(ă) și are viabilitate.

(2) Procedura privind repartizarea prevăzută la alin. (1) se stabilește prin metodologie elaborată cu consultarea partenerilor de dialog social și aprobată prin ordin al ministrului educației naționale.”

2. La anexă, după punctul 59 se introduce un nou punct, punctul 60, cu următorul cuprins:

„60. Viabilitatea unui/unei post didactic/catedre presupune existența acestuia/acesteia pe durata unui nivel de învățământ și se stabilește de consiliul de administrație al unității de învățământ în funcție de planurile-cadru în vigoare, de proiectele planurilor de școlarizare și de evoluția demografică la nivel local.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

p. Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Ministrul delegat pentru dialog social,

Aurelia Cristea

București, 9 aprilie 2014.

Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2014 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva,
aflată sub autoritatea Ministerului Mediului
și Schimbărilor Climatice**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, aflată sub autoritatea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Angajarea sumelor alocate de la bugetul de stat se face cu respectarea prevederilor art. 36 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013.

Art. 3. — (1) Cheltuielile generate de administrarea în anul 2014 a unităților cu personalitate juridică prevăzute la pct. 2—24 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare sunt în valoare de 12,5 milioane lei.

(2) Cheltuielile privind susținerea activității de creștere, exploatare și ameliorare a cabalinelor în anul 2014, suportate din alte activități ale Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, sunt de 27 milioane lei.

(3) Consiliul de administrație al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva va dispune repartizarea sumelor mai sus menționate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul mediului
și schimbărilor climatice,

Attila Korodi

Ministrul delegat pentru ape,
păduri și piscicultură,

Adriana Doina Pană

p. Ministrul finanțelor publice,

György Attila,

secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru buget,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 9 aprilie 2014.

Nr. 267.

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR — ROMSILVA
 Șos. Petricani nr. 9A, București, sectorul 2
 CUI RO 1590120

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2014

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2014
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	1.527.050,0
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	1.522.550,0
		a) subventii cf. prevederilor legale in vigoare	3	0,0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale in vigoare	4	0,0
	2	Venituri financiare	5	4.000,0
	3	Venituri extraordinare	6	500,0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	1.427.050,0
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	1.422.700,0
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	477.450,0
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	32.595,0
		C. cheltuieli cu personalul , din care:	11	715.250,0
		C0 Cheltuieli de natura salariala (Rd.13+Rd.14)	12	481.836,2
		C1 ch. cu salariile	13	421.694,0
		C2 bonusuri	14	60.142,2
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	85.163,8
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	6.000,0
		cheltuieli de natura salariala aferenta contractelor pe perioada determinata si alte categorii de personal	16,a	78.163,8
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	750,0
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	147.500,0
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	197.405,0
	2	Cheltuieli financiare	20	3.000,0
	3	Cheltuieli extraordinare	21	1.350,0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	100.000,0
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	17.600,9
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	82.399,1
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

5		Alte repartizări prevăzute de lege	29	
6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	30	82.399,1
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	9.155,5
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	45.777,3
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	36.621,8
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	199.121,8
	1	Alocații de la buget	44	5.000,0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	199.121,8
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	17.166,0
	2	Nr.mediu de salariați total	49	17.571,0
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	2.285,2
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.000,0
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (mc masa lemnoasa / persoana)	53	537,9
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	934,5
	8	Plăți restante, în prețuri curente	55	0,0
	9	Creanțe restante, în prețuri curente	56	18.700,0

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Alexandru-Vasile Oprean
în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru-Vasile Oprean se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Culturii.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 10 aprilie 2014.
Nr. 163.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Demirel Spiridon din funcția
de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat,
al Gărzii Naționale de Mediu**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Demirel Spiridon se eliberează din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 10 aprilie 2014.
Nr. 164.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Szép Róbert în funcția de comisar
general adjunct, cu rang de subsecretar de stat,
al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea ministrului mediului și schimbărilor climatice, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Szép Róbert se numește în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 10 aprilie 2014.
Nr. 165.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Marius-Cătălin Gogescu
în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius-Cătălin Gogescu se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion MoraruBucurești, 10 aprilie 2014.
Nr. 166.

JUDEȚUL CLUJ

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA

Direcția de Asistență Socială și Medicală

L I S T A

asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care primesc subvenții de la bugetul local al Consiliului Local al Municipiului Cluj-Napoca pentru anul 2014, în baza prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Valoarea subvenției (lei)
1.	Asociația Filantropică Medical Creștină Christiana	332.880
2.	Asociația Preventis	133.125
3.	Asociația de Ajutor Familial Asistmed	216.000
4.	Fundația de Caritate Herald	64.800
5.	Asociația pentru Protejarea și Ajutorarea Handicapaților Motor Cluj	27.300
6.	Uniunea Creștină din România	66.000
7.	Asociația Down, Centrul Educațional Raluca	21.000
8.	Asociația Femeilor Reformate din Ardeal	36.000
9.	Asociația Serviciul de Ajutor Maltez în România	56.250
10.	Fundația Dezvoltarea Popoarelor	72.000
11.	Asociația Providența-Gondviseles-Fursorge	21.000
12.	Fundația pentru Îngrijirea Vârstnicului	288.000
13.	Asociația Caritas Eparhial Greco-Catolic	324.000
14.	Asociația Caritabilă Maria Gabriel	30.000
15.	Asociația pentru Protejarea și Ajutorarea Handicapaților Neuropsihici	48.300
16.	Organizația Creștină Ecce Homo	66.000
17.	Fundația Creștină de Ajutorare	135.000
18.	Congregația Surorilor Maicii Domnului	33.000
19.	Asociația Autism Transilvania	126.000
20.	Asociația Familia Regăsită	24.480

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

